

הרצאה 196

מחויבות – סיבה ותוצאה

שלום, ברכות ואהבה לכולכם, יקירי. העבודה הקשה, האומץ, הכנות והענווה של נתיב-התמרה זה הביאו לכם, באופן יחסי להשקעתכם, הגשמה ושלום. רבים מכם נמצאים כעת במצב שמאפשר לחוות כיצד בעיותיכם נפתרות – דבר שתמיד הטלתם בו ספק בלבכם. אתם יוצרים כעת יחסים קרובים ואוטנטיים יותר עם הסובבים אתכם – וניתן להבחין בכך במיוחד במסגרת הקבוצה. נדרשו שנים רבות של עבודה כדי לאפשר זאת.

בכל פעם שחסרים בחייכם שלווה, הגשמה, אור, תקווה וקרבה בוטחת לחבריכם האינטימיים, קבלו זאת כסימן לכך שמהוה בתוכם אינו כשורה. זהו מדד מדויק כל כך! אתם תחו את נסיבות חייכם ואת מצבכם הפנימי בהתאם להתקדמות שעשיתם בנתיב הפנימי שלכם. אין מדד אמיתי יותר מזה.

לעולם אינכם יכולים למדוד את עצמכם בהשוואה לאחרים. המקום שבו אתם נמצאים כעת עשוי להיות המקום הנכון עבורכם. הוא עשוי להיות בדיוק היכן שאתם צריכים להיות. כשתדעו זאת, תרגישו שמחים ומלאי תקווה. אנשים אחרים שמוצאים את עצמם בצמתים פנימיים זהים לשלכם, עשויים לפגור מאחור בנתיב האישי שלהם. יתכן שהם לא השלימו את התכנית שהגיעו למלא בגלגול זה. על כן הם יהיו מסוכסכים – עם עצמם ו/או עם אחרים. המדד המהימן היחיד למידת ההגשמה של תכנית חייכם הוא כיצד אתם מרגישים ביחס לעצמכם, ביחס לחייכם ולאלו שסביבכם.

ההרצאה הערב תתחיל במקום שבו הפסקנו בפעם הקודמת. זהו המשך של ההרצאה האחרונה והוא אמור לעזור לכם להתקדם צעד נוסף בנתיב שלכם – במיוחד בכל מה שנוגע להשתחררות מההתכוונות השלילית (negative intentionality) שאותה גיליתם לאחרונה.

אתם מוכרחים להמשיך ולהוציא לאור את ההתכוונות השלילית שלכם; להודות בה בכנות ובפתיחות. אך חלק מכם כבר עשו זאת באופן מספק והנם מוכנים כעת לוותר עליה ולהחליפה בהתכוונות חיובית.

המפתח עבור רבים מכם הוא הבנה מלאה של מחויבות (commitment) מצד אחד, וסיבה ותוצאה מצד שני. אלו נראים כאילו שאינם קשורים זה לזה ולהתכוונות שלילית, אך יש קשר פנימי ביניהם.

הבא נדון תחילה במחויבות. מהי המשמעות של מילה זו? משמעותה היא, מעל הכל, ריכוז תשומת הלב לכיוון אחד; התמסרות עצמית בלב שלם לכל דבר שהוא אליו התחייבתם. אם אתם מחויבים לתת את המיטב שלכם לדבר כלשהו, אתם תתמקדו בכל ההיבטים של הנושא. לא תרתעו מהשקעת כל האנרגיות שלכם, כל תשומת הלב שלכם. אתם תעשו שימוש בכישורי החשיבה, האינטואיציה, המדיטציה שלכם. במילים אחרות, אתם תשתמשו באנרגיות הפיסיות שלכם, ביכולות השכליות, ברגשות וברצון שלכם כדי להפעיל את הכוחות הרוחניים הרדומים עדיין שיביאו להצלחת המשימה. דבר זה דורש גישה הוליסטית שיכולה להיות מושגת רק כאשר הרצון אינו מתערער על ידי כוחות-נגד שליליים. על מנת להיות מחויבים באופן מלא, אסור שתתקיים כל התכוונות שלילית.

מחויבות קיימת בכל משימה שניתן להעלות על הדעת. היא אינה מתייחסת רק לפרוייקטים גדולים ומשמעותיים, כגון הנתיב הרוחני שלכם של התפתחות אישית, שהוא המשימה החשובה ביותר בחיים. היא מתייחסת גם לכל מטלה שגרתית קטנה. במידה שבה אתם מחויבים, באותה המידה הדבר שאתם עושים יהיה מהנה, חופשי מקונפליקט ומתגמל. הוא יהיה ממוקד, בעל עומק ומשמעות; הוא יהיה מוצלח ומבורך.

אם אתם נותנים למשימה את כל מי שהנכם, ולא פחות, היא לא תוכל שלא להיות מתגמלת ומספקת. אך דבר זה הוא נדיר יחסית. בדרך כלל אנשים נותנים רק חצי מעצמם ואז הנם מבלבלים, מרוגזים ומאוכזבים כשהתוצאה אינה שלמה בהתאם.

וכאן נכנסים לתמונה סיבה ותוצאה. כשאין מכירים בתוצאה כנובעת מן הסיבה שהופעלה, שבמקרה זה היא מחוייבות חלקית, נוצר בתודעה פיצול שיוצר כל מיני תגובות שרשרת שליליות. הבלבול שלכם יוליד בתחילה תחושה של חוסר אונים ואי צדק. אם אינכם מודעים לכך שרק חלק מכם מחוייב למשימה, בעוד שחלק אחר אומר לה "לא", ואם אתם מתעלמים מכך שהתוצאה הלא רצויה נגרמת עקב כך, אז אינכם יכולים שלא לחוש ממורמרים. אינכם יכולים שלא לחוש שהעולם הוא מקום אקראי, חסר כל היגיון. כתוצאה מכך תהפכו מפוחדים, הגנתיים, חסרי אמון, חוטפים ככל יכולתכם, חרדים וחסרי רחמים. במקום לשנות את הכוח הנגדי שמבטל מחוייבות מלאה, תשתמשו באנרגיה כדי לדחוף אחרים הצדה או כדי לסגת לכישלון ופאסיביות.

חוסר קשר בין סיבה ותוצאה, כלומר, בין חוסר מחוייבות לבין תסכול, יוצר את הצורך לחפש תיקון מהסוג המוטעה. בכל פעם שקיים חוסר מחוייבות, התכוונות שלילית מוכרחה להיות פעילה.

התכוונות שלילית היא אותו תחום פנימי שבאופן מכוון מאד אומר "אינני רוצה לתת את המיטב של רגשותי, מאמצי, תשומת הלב שלי, הכנות שלי או כל דבר אחר שעשוי להידרש. אני אעשה את מה שאעשה בגלל שזה מה שמצופה ממני, או בגלל שאני מעוניין בתוצאה בלי לשלם את המחיר המלא, או בגלל כל מניע נסתר אחר". כמעט ואין צורך להדגיש עד כמה מודעות לכך והודאה בכך הן חשובות. זהו המפתח להבנת קשרים חיוניים אחרים. אולם, המודעות אינה חשובה בפני עצמה, אם אינכם מצליחים לבסס את הקשר שבין סיבה ותוצאה. אפשרי למדי להיות מודעים להתכוונות השלילית ועדיין לא להצליח לבסס את הקשר האמור.

רבים מכם שמחוייבים לנתיב זה התחילו להודות בכוונות שליליות מסוימות, בהימנעות מכוונת ובעמדות קנטרניות, לפחות במידה מסוימת. מעטים מכם הכירו באופן מלא בהתכוונות השלילית שלהם, אך עד כה רק מעטים מאד מביניכם הפכו מודעים לכך שההיבטים של חייכם שמצערים אתכם וגורמים לכם את הסבל הרב ביותר הם תוצאה ישירה של סיבות שנכנסו לפעולה על ידי ההתכוונות השלילית שלכם. אתם עדיין מייחסים את הסבל הלא רצוי למעשיהם המוטעים של אנשים אחרים, ליד המקרה, למזל רע או אפילו ל"בעיה" כלשהי בתוככם שטרם הצלחתם לזהות.

זוהי נקודה חשובה מאד. הייתי מציע שכולכם תחקרו מהו הדבר שמאמלל אתכם ביותר בחייכם. ממה אתם סובלים? האם אתם סובלים ממצב גלוי, כגון חוסר הגשמה עם בן זוג, או העדר בן זוג מתאים? שאלו את עצמכם: מהי ההתכוונות שלכם בעניין זה? כשתוכלו לאמת שאכן קול בתוככם אומר "לא, אינני רוצה לתת לאהבה, ליחסים, למין השני את המיטב שבי", אז יהפוך הסבל שלכם למוסבר כיוון שתצרו את הקשר בין סיבה ותוצאה.

אם אין לכם כל ביטחון כלכלי, התבוננו פנימה כדי למצוא את הכוונה השלילית שאומרת: "אינני רוצה להיות מסוגל לדאוג לעצמי, בגלל שאם אהיה מסוגל, אשחרר את אחיזתי בהורי. או שיהיה מצופה ממני לתת משהו שאין ברצוני לתת". חשוב שתבינו כיצד הכוונה השלילית שלכם מביאה את התוצאה, בלי קשר לעד כמה היא מעודנת ומוסתרת, חבויה אולי מתחת לחתירה מאומצת להגשמה. פעילות יתר שכזו עשויה להטעות אתכם, ואתם עשויים לחשוב שהיא צריכה להספיק כדי להביא לתוצאה חיובית, בעוד אתם ממשיכים להתעלם מעוצמת הסיבה השלילית המוסתרת. אפילו אם אתם כבר מודעים לזו האחרונה, אתם עשויים עדיין שלא להכיר בחשיבותה. אם אינכם מודעים לה, זהו זמן טוב ככל זמן אחר כדי להתחיל לחקור את האזורים הפנימיים של מחשבתכם, היכן שעשוי להימצא הרמז לתוצאה הבלתי רצויה.

האם אתם מפוחדים? האם אתם חסרי ביטחון? האם אתם מרגישים לא כשירים? האם אתם מרגישים חרדה ומתח לא מוסברים? האם אתם סובלים מרגשי אשמה שאותם אינכם יכולים להסביר ושמהם אתם מנסים להיפטר בגלל שהאשמה הגלויה נדמית – ובמידה מסוימת אכן הנה – לגמרי לא מוצדקת? האם אתם מְצִרים על חולשתכם, על העדר האסרטיביות שלכם? כל אלה הם תוצאות של התכוונות שלילית כלשהי, ידידי, שהנה מכוונת ברמה שחייבת להיחשף ולהיפתח לחלוטין. לדוגמא, אם אתם שומרים בלבכם טינה, עקשות, התמרדות, רשעות, שנאה, גאווה – כל התכוונות הללו בהכרח גורמות לכם להרגיש אשמים. אשמה כזו עשויה למצוא את ביטויה באשמה מלאכותית, לא מוצדקת, כפי שהסברתי לפני שנים רבות.

אשמה חייבת גם להוביל לפעולות של הרס-עצמי. היא גורמת בהכרח לחולשה, חרדה, חוסר אסרטיביות וכל המחלות מהן הייתם רוצים להיות חופשיים. תוכלו להיות חופשיים מהן באמת רק אם תקשרו בין לבין הסיבה שלהן, הכוונה השלילית, כך שתוכלו לוותר על האחרונה.

כל עוד אינכם מודעים לקשר זה, תמצאו את עצמכם בעמדה של קורבן נרדף. ככל שחזקה יותר נטייתכם שלא להודות בכוונות השליליות שלכם, כך תישארו יותר בעמדה זו, מקווים תמיד שהרחמים העצמיים וחוסר האונים המאשימים והכועסים שלכם "ישכנעו" את החיים, את האחרים ואת הגורל לתת לכם את התוצאה הרצויה, שרק התכוונות חיובית יכולה להביא.

אבל התכוונות חיובית דורשת מחויבות מוחלטת וחד-משמעית. אם אינכם מוכנים להשקיע את עצמכם בדרך זו, אתם מבקשים את התוצאה באמצעים לא לגיטימיים. דבר זה, כמובן, מעצים את האשמה. האשמה מגבירה את הפחד לפגוש את עצמכם בכנות, כך שאתם משכנעים את עצמכם יותר ויותר שגורמים חיצוניים – או גורמים פנימיים לא מזיקים ובלתי ידועים עדיין – הם האחראים לחוסר ההגשמה שלכם. וכך נמשך מעגל הקסם השלילי.

חלק מכם מצליחים להבחין לרגע בהתכוונות השלילית שלכם, וזוהי התקדמות. אך אתם נוטים לשכוח זאת מהר מדי. אתם מתעלמים מההשפעה שלה, אינכם מצליחים לבצע את הקשרים הנדרשים. ואז אתם ממשיכים שוב בדרככם.

חלק מכם, כפי שאמרתי, הודו ברצון להמשיך ולהחזיק בעמדות הרסניות; להמשיך ולהחזיק בשנאה ונקמה למשל. ועדיין, למרות זאת, אינכם מסוגלים עדיין לראות שלכוונה זו יש השפעות מוגדרות על מצבכם הנפשי ועל גישתכם כלפי עצמכם. דבר זה יביא בהכרח לתוצאות בלתי רצויות מצד אחרים כלפיכם. לא משנה עד כמה אתם מסתירים את הכוונות השליליות שלכם, לא משנה עד כמה נדמה לכם שאתם מבטאים עמדות חיוביות שגם הן נוכחות בכם, הראשונות משפיעות על פעולותיכם והתבטאויותיכם ביחס לאחרים הרבה יותר ממה שאתם סבורים. מעבר לכך, הכוונה השלילית משפיעה על חומרי הנפש שלהם ולפיכך על תפיסותיהם הלא מודעות.

התפיסה של האדם הממוצע תישאר ברמה הבלתי מודעת, כך שמתרחשת אינטראקציה לא מודעת בנוסף לחילופין המודעים. הרמה הראשונה היא זו שמובילה לבעיות שלעתים קרובות נדמות לצדדים המעורבים כנובעות ממקור מסתורי. בלבול, האשמה עצמית, קהות רגשית הם דוגמאות לתגובות שמולידות את השליליות שטרם נחקרה אצל האדם השני. כך שהאינטראקציה השלילית ממשיכה להתקיים שוב ושוב. רק אנשים בוגרים מבחינה רוחנית מסוגלים להפוך את התפיסות הלא מודעות של התכוונות שלילית למודעות – וזוהי ברכה. הם ימנעו את הבלבול הקטלני שנובע מהעדר המודעות להתכוונות השלילית. הם יכולים להתמודד עם המצב.

כשתוכלו באמת לראות את יחסי הסיבה והתוצאה בחייכם, לא רק שתהיה לכם מוטיבציה לוותר על העמדות והכוונות השליליות ולהחליפן בחיוביות, אלא תשיגו בגרות רגשית ורוחנית. בגרות היא במידה רבה היכולת לקשר בין סיבה ותוצאה. יכולת זו מראה גם את מידת המודעות אליה הגעתם בהתפתחות שלכם.

קחו, למשל, תינוק. כשתינוק חווה תחושה גופנית כואבת, הוא אינו מסוגל לקשר בין סיבה ותוצאה, כיוון שחסרה לו יכולת החשיבה. הסוכן מייצר הכאב נעלם לגמרי מתודעתו. התינוק רק חווה את התוצאה – הכאב. כשהתינוק גדל והופך לילד צעיר, הוא מתחיל להיות מסוגל לתפוס סיבה ותוצאה כאשר הן מתרחשות בצמידות זו לזו. הוא יבין שהאש היא סיבה ותחושת השריפה היא תוצאה. הוא לומד שיעור חיים: אם הוא רוצה לא לחוות את תחושת השריפה הכואבת, עליו להימנע מלגעת באש. כאן, סיבה ותוצאה צמודות זו לזו. התינוק משיג, בשיעור זה, את הדרגה הראשונה של בגרות בסולם ההתפתחות האנושית.

אותו הילד אינו יכול להבין עדיין יחסי סיבה ותוצאה המרוחקים יותר זה מזה. אך ילד גדול יותר יכול להבין, למשל, שכאב בטן הוא תוצאה של זלילה שהתקיימה מספר שעות קודם לכן. במקרה זה, הבנה של יחסי סיבה ותוצאה בטווח רחב יותר משמעה שהילד השיג דרגה

נוספת של בגרות. ככל שאתם הופכים מבוגרים יותר, או ליתר דיוק בוגרים יותר, כך גדלה יכולתכם ליצור את הקשרים בין סיבה ותוצאה, גם כאלו שהינם פחות ברורים, פחות מובחנים ובעלי טווח גדול יותר.

אנשים שאינם בוגרים מבחינה רגשית ורוחנית אינם מודעים מספיק בכדי שיהיו מסוגלים לעקוב אחרי יחסי סיבה ותוצאה באופן מציאותי. הם אינם מסוגלים, או ליתר דיוק אינם נוטים, להכיר בכך שהחוויות שלהם, כמו גם מצבם הנפשי, הם תוצאה ישירה של סיבות מסוימות. הם לא רואים שפעולות עבר גורמות לתוצאות, ואף לא שלעמדות פנימיות חבויות ומעורפלות יש תוצאות בלתי נמנעות משלהן. הם עשויים לחפש את הסיבות והתשובות בכל מיני כיוונים - אולי אפילו בתוכם, אבל אם אינם יכולים לקשר בין הסיבה והתוצאה, הם יסתובבו במעגל, ולא בספירלה, שהיא התנועה האמיתית של הניתב.

לתודעה האנושית נדמה שחלה שבירה ביחסי סיבה ותוצאה בין גלגול וגלגול. רק ככל שגוברת המודעות בנתיב כגון זה יכול האדם הבוגר מבחינה רוחנית לצמוח מספיק בכדי להרגיש, ומאוחר יותר אפילו לדעת ידיעה פנימית, קשרים חשובים בין סיבות מחיים קודמים לבין תוצאות בחיים הנוכחיים. הידע הפנימי שמסביר נקודות מפתח בחיי האדם באופן משמעותי מאד הוא תגלית שאותה יש להרויח באמצעות צמיחה. היא שונה לגמרי מהידע שמדיום כלשהו נותן לכם אודות גלגולים קודמים. ידע פנימי מגיע באופן טבעי.

היכולת של רואי נסתר ומדיומים לנבא את העתיד נשענת על היכולת לראות סיבות בנשמה, שתוצאותיהן הבלתי נמנעות וההכרחיות אינן יכולות שלא להתגשם. תהליך זה אינו מובן כהלכה לעתים קרובות כל כך. כל מיני פילוסופיות מוטעות נובעות מאי הבנה זו. אחת מהן היא הרעיון של גורל שנקבע מראש.

היכולת הגדלה בהדרגה לקשר בין סיבה ותוצאה, תהליך ההתבגרות והמודעות הגדלה המעורבת בכך, מביאים שלוה ואור רבים כל כך! בתחילה אתם עשויים להרגיש מאד לא נוח כשתראו כיצד אתם יוצרים את מה שמצער אתכם; כיצד, אם אתם רוצים חוויית חיים שונה, אתם חייבים לוותר על הדבר שאליה אתם נצמדים בחוזקה רבה כל כך. אך ברגע שתתפסו ותקבלו את היופי של החוקים הללו, תחושת הביטחון והחופש שנובעת מכך אינה נתנת לתאור. ידע זה ממחיש, כפי ששום דבר אחר לא יכול להמחיש, באיזה יקום בטוח, צודק ואוהב אנו חיים.

יחסי סיבה ותוצאה בין חיים אלו ובין חיים קודמים צריכים גם כן להתבסס באמצעות עמדות פנימיות. מה שנדמה כגורל המצוי מעבר לשליטתו של האדם – לדוגמא, היכן האדם נולד, או כיצד נראים פניו וגופו, מהם כישוריו - כל אלה יורגשו כדברים שהאדם רצה ויצר בעצמו, לעתים בחכמה, לעתים בהרסנות. בדיוק אותו עיקרון של סיבה ותוצאה פועל במה שנדמה כגורל ובמה שמתרחש בתוכם ברגע זה ממש, בחיים אלו. יש לכם גם התכוונות חיובית וגם התכוונות שלילית בתוכם. כל אחת יוצרת בהכרח חוויות ומצבי הוויה שונים לחלוטין. מדוע צריך עיקרון זה להשתנות כאשר הישות משנה את כלי התחבורה שלה? העיקרון הוא מושלם ואינו זקוק לשום יוצא מן הכלל, הפרעה או שינוי.

אני מסכם: ככל שאתם מסוגלים לקשר בין סיבה ותוצאה, כך גוברת מידת הבגרות שלכם. ככל שקיימת מודעות רבה יותר, כך מטופחות יותר עמדות חיוביות והתכוונות חיובית, וכך רבים יותר, באופן יחסי, השלווה וההגשמה שלכם. שפע אוניברסלי חזין תמיד הופך לאפשרי באופן יחסי למודעות שלכם. חוסר שלוה והגשמה מרמז תמיד על חוסר מודעות לסיבה ותוצאה שקשור להתכוונות שלילית.

הנתיב שלנו – ואלו הדומים לו – יכול להיות מחולק לשלבים הבאים: ראשית אתם נאבקים כדי לחקור שכבות פנימיות עמוקות, שמורכבות מתפיסות שגויות, התכוונות שלילית ומשקעי כאב. הגישה משתנה ביחס לכל אדם. יש לבדוק כל אחד מהיבטים אלו, בזה אחר זה. הנתיב הפנימי דורש תנועה לפנים ולאחור. ישנם, כמובן, היבטים נוספים לחקור, אך הטיהור העיקרי מורכב מהתמודדות עם שלושת אלה. כאשר ניתן להחליף, ברמה הפנימית ביותר, תפיסות שגויות באמת; כשהתכוונות שלילית מוחלפת בהתכוונות חיובית וכאשר האדם לא מתגונן יותר מפני חוויית כאב, ניתן לומר כי הושגה התקדמות משמעותית בשלב הראשון של עבודת הטיהור.

התכוונות שלילית היא הגנה מפני חוויית כאב. תפיסות שגויות הן תוצאה של שניהם. כך שקיים קשר פנימי בין שלושת ההיבטים הללו. בגרות טמונה גם ביכולת לחוות את מה שהאדם ייצר, בלי להילחם בו. הנפש הבוגרת הופכת את עצמה לקלה ומקבלת את הרגשות המולדים שלה וחווה אותם במלואם. זוהי הדרך היחידה שבה הרוע יפסיק להתקיים. כל ההגנות נותנות מחסה לרוע. הוא קיים בברור בכל סוג של שליליות, והוא נובע מתפיסות שגויות.

המשימה של כל אדם בדרך ההתפתחותית היא לבטל את הרוע, להתמיר אותו חזרה למצבו המקורי של אנרגיה טהורה ותודעה אמיתית ואוהבת. גלגולי חיים רבים נדרשים כדי להשיג שלב זה של טיהור.

רוע יוצר כאב, והפחד מהכאב וההגנה כנגדו יוצרים כאב נוסף וגרוע יותר, כמו גם רוע נוסף. אתם יכולים לחוות את האשליה שבהגנה ברגע שתפתחו את עצמכם באופן מלא לחוות את הכאב – ואינני מתכוון כאן לכאב המזויף. יש כאב שהנו בעצמו הגנה, כפי שכולכם יודעים – כאב בלתי נסבל, מעוות, מריר שנובע מזרם מאלץ שאומר, למעשה, "אל תעשו לי את זה, החיים". הוא חסר את הנכונות הבוגרת לאפשר למה שקיים להיות. כשחווים כאב אמיתי, אתם מפסיקים לשלוט, לעשות מניפולציות, להחביא – הכאב פשוט ישנו. אתם מתקרבים למצב ההווה, על כל השלווה והברכה שבו. חלק מכם טעמו זאת כבר, ונוספים מכם יחוו זאת באופן גובר, עד שתשילו את כל ההגנות ותהיו לפיכך חופשיים לאמץ כוונה חיובית: לבטא את המיטב שבחיים.

כאב מזויף, הגנתי, מכיל מרירות, רחמים עצמיים, טינות – לפיכך הוא הורס שלווה. כאב אמיתי הוא שלו בגלל שאתם לוקחים אחריות עצמית מלאה בלי מניפולציה עצמית. אינכם אומרים "כמה שאני מסכן, כל זה נעשה לי", ואף לא "אני חסר תקווה, אני כל כך רע שלעולם לא אוכל לחון את עצמי". שתי עמדות אלו אינן אמיתיות – ועל כן הן חלק מרוע.

כאב לא מוגן, אמיתי פותח דלתות, מביא אור וחושף את גרעין העצמי, עם כושר ההתאוששות שלו, היצירתיות ועומק הרגשות והידיעה. כשהנשמה לומדת לאפשר לעצמה לחוות את מה שהחיים מציעים, גם אם זה לעתים כאב, היא אינה זקוקה להתכוונות שלילית. כשמשקעי כאב מסולקים, כאב נוכחי שמופיע בדרככם נחוה כפי שהוא – בלי הכחשה או הגזמה, בלי לכפות פרושים מלאכותיים על הארוע. אז שום תפיסות שגויות, שום התכוונות שלילית, שום רוע וסבל לא יכולים להתקיים. מצב זה מביא סוף לפחד: לא עוד פחד מוות, פחד מהחיים, פחד להיות, פחד להרגיש או פחד לחוות את שיא האהבה האוניברסלית, שהנו, מוזר ככל שיראה, הפחד הגדול ביותר של אנשים.

בשלב העיקרי השני בהתפתחות האבולוציונית הנשמה לומדת להרגיל את עצמה לאושר אוניברסלי (universal bliss). במידה שבה קיים רוע – תפיסות שגויות, הגנות, התכוונות שלילית, סרוב לחוות את הכאב שהאדם יוצר לעצמו – באותה המידה האושר הוא בלתי נסבל. אבל אפילו כשהנשמה חופשית מרוע, בתחילה היא עדיין זקוקה לחיזוק כדי להיות מסוגלת לשאת את הכוח העצום של הרוח. האנרגיה המבורכת, הטהורה שלה היא כל כך חזקה עד שרק הטהורים והחזקים ביותר יכולים לחיות בתוכה בנוחות. ניתן להכיר באמת זו במידה מסוימת במסגרת ההתפתחות האנושית שלכם עצמכם. כולכם חוויתם את ההרגשה שאינכם יכולים יותר לשאת אושר, הנאה, אקסטזה, שמחה. אתם מרגישים יותר נוח באפרוריות. העוצמה של הרוח האוניברסלית מנוגדת לאנרגיה בעלת התנועה האיטית של רוע, הגנה, כאב שאינו נחוה.

זוהי הסיבה לכך שכעת, באסיפות אלו, הודות להתפתחות שלכם, אתם מגיבים תחילה לשפיעה הטהורה של עוצמה רוחנית בכי. כולכם תפושם על ידי רגש חזק והוא מעורר בכם תחילה דמעות. הוא מעורר משקעי רגשות שטרם נחו של עצבות, כמיהה, כאב. אך בעוד אתם חווים רגשות אלו, אתם כבר מרגישים את השחרור, את ההזנה הרוחנית, את השמחה, את העליזות והאהבה שנובעים מכך. בעבר, אלו היו מלים בלבד. כעת הן הפכו למציאות כתוצאה מהכנות שלכם כשאתם חושפים את עצמכם באמת זה לזה. דבר זה מחזק את קשר האהבה ואת יכולתכם לשאת את עוצמתם של הברכה והכוח שניתנים לכם. לכן הגיוני למדי שתגובתכם הראשונית לכוח זה היא בכי. מאוחר יותר, שמחה חדשה תתגלה

בתוככם. שמץ משמחה חדשה זו נמצא כבר שם, כיוון שאפילו כעת אתם מרגישים שונה לגמרי מהאופן שהייתם רגילים להרגיש. עצם הדמעות שלכם פותחות את ערוצי השמחה.

חלק מכם, שעודם מתגוננים בחוזקה, לא יתנו עדיין לכוח להיכנס. אתם הופכים את עצמכם לקשים ו"בטוחים". אך הפתיחות המתמשכת שלכם לעוצמת הרוח, כמו גם חשיפה כנה של האמת הזמנית של רוע בתוככם, יהפכו אתכם לבסוף לחזקים מספיק לשחרר ולהפוך מסוגלים להרגיש ולהיות ממשיים. אך בשום אופן אל תצדיקו את הקשיות ההגנתית שלכם ע"י שפיטה והטלת ספק. זוהי ההגנה הגדולה ביותר שלכם כנגד מי שהנכם באמת ומה שאתם באמת. ואיזו שטות זו! כיוון שאתם מוציאים עצמכם מחוץ לחיים ואז מתלוננים.

לכן אני אומר לכם, יקירי: התקדמו בדרך זו של חקירה. הודו בכוונות השליליות שלכם, בהימנעות (withholding) המכוונת ומלאת הטינה שלכם. ואז עשו את הקשר הבא. חקרו מה אתם באמת לא אוהבים בחיכם. מה הייתם רוצים שישתנה? צרו את הגשר בין שני היבטים אלו: ההימנעות וחוסר ההגשמה. דבר זה יתן לכם דחף ומוטיבציה נוספים לרצות להרגיש את הרגשות הישנים שטרם חוויתם – כאב, כמיהה, עצבות, פחד. כשתחושו מחוייבות מלאה להרגיש את כל מה שנמצא בכם, תהפכו חופשיים וחיים באמת. כאשר תרפו מן ההגנות, תבצעו את המעבר מן הכאב המזויף של תלונות מרירות לכאב האמיתי שהוא רך, נמס ושמח – כן, שמח. הכאב האמיתי נושא את הנבט של חיים אמיתיים. הזרע ינבט במהרה בתודעתכם וילבלב כשתבצעו את הצעד הראשון של התחייבות לרגשותיכם והתחייבות לחוות את החיים מבלי לבלום אותם. עד כמה שמחים יכלו החיים להיות עבורכם – אם רק הייתם מוותרים על עקשנותכם. עד כמה חמים ועשירים יכלו להיות הקשרים שלכם עם אחרים ומערכות היחסים החיוביות שלכם.

אני אומר לכם, ידידי, אחריות גדולה צומחת מהיותכם נכללים בתכנית הגדולה. כל אחד מכם, שפוסע בהתמדה בנתיב זה, נושא אחריות כזו. אחריות כזו לעולם איננה נטל; היא הזכות הגדולה ביותר שבן אנוש יכול אי פעם לחוות. שום דבר לא יכול להפוך אדם למאושר יותר, מגשים את עצמו וחופשי יותר. זהו סימן לחוסר בגרות אם האדם רואה באחריות נטל ומגבלה לא רצויה. ככל שאתם הופכים בוגרים יותר, כך אתם יכולים יותר לראות שחופש ואחריות הנם תלויים זה בזה ובלתי ניתנים להפרדה. לעולם לא תוכלו להיות חופשיים כל עוד אינכם מרגישים אחראים.

האומללות שאתם מטפחים כתוצאה מההתכוונות השלילית שלכם אינה רק זו שלכם, אלא גם זו שאתם משפיעים על אחרים. בין אם אתם יודעים זאת או לא, הדבר מוכרח לגרום לכם להרגיש אשמים ובצדק. כיוון שבכל פעם שאתם שליליים ונמנעים, לא זו בלבד שאינכם אוהבים, אלא אתם למעשה מקפחים את האחרים ופוגעים בהם. הדבר עשוי שלא להתרחש ברמת המעשים, אבל, כפי שאמרתי קודם, הוא מוחשי באותה המידה ואף יותר מכך ברמה של אינטראקציה בלתי נראית, כשהאדם האחר אינו אינטואיטיבי ומודע מספיק כדי לתפוס מה מתרחש.

הרמה הפיסית של מעשים היא רק התוצאה; המציאות הפנימית היא הסיבה. למעשה טוב לכאורה יש לעתים קרובות תוצאות הרות אסון בגלל שליליות מוסתרת שחותרת תחתיו. מצד שני, התרחשות רעה מאד לכאורה עשויה להיות ברכה כאשר המניע שלה והעמדות הפנימיות הן חיוביות ומחוברות לאמת. הרמות הבלתי גלויות הן הרבה יותר ממשיות ומשמעותיות מאשר הרמה הגלויה. על כן, להתכוונות השלילית שלכם, אפילו אם אינה מופיעה כמעשה גלוי, יש את התוצאות הנוראות של קיפוח ופגיעה לא רק בעצמכם, אלא גם באחרים.

אם האחרים חופשיים מספיק מן ההגנות שלהם עצמם, הם יחוו את הפגיעה בגלל שהם מודעים. הם יחוו אותה בצורה נקיה ולכן היא תותיר אותם ללא פגע. זו תהיה פגיעה רגעית, והיא לא תוסיף למאגר המשקעים המודחק. אבל אלו שצריכים עדיין להאבק במסכות ובהגנות שלהם עצמם, בהתכוונות השלילית שלהם עצמם, אלו יחוו כאב מר, דחיה חדשה, למרות שהם עשויים למעשה שלא להיות מודעים לתגובתם. הדבר תלוי בהם, האם יהפכו את הכאב למודע ויתקדמו משם בנתיב ההתפתחות שלהם, או שיבחרו לחזק, להצדיק ולהגביר את הדפוס ההגנתי והשלילי הישן.

אני אומר לכם כל זאת, ידידי, בגלל שהאחריות שלכם גדלה עם העבודה הטובה שאתם עושים; ההשפעה של כל דבר שיוצא מכם גדלה גם כן. ככל שאתם מתקדמים, כך הופכת ההשפעה של השליליות שנותרה בכם לחזקה יותר. זהו חוק רוחני נוסף, עליו נדבר בפעם אחרת.

ההתקדמות של קבוצה זו ככלל יוצרת אנרגיה חיובית חדשה שעולה על העבודה עצמה. לעבודה יש תוצאות נראות לעין, אך היתרונות הבלתי נראים עולים על הבנתכם בשלב זה. המחוייבות שלכם למה שאתם עושים, העזרה שאתם מושיטים זה לזה, הן יפות מאד. הכירו בכך שבדרך זו אתם מגשימים אחריות רוחנית. במישור בלתי נראה, גם לפעולות ולעמדות החיוביות וגם לשליליות יש השפעות ותוצאות חזקות יותר כעת. הכירו בכך ותנו להכרה זו להיות לכם לעזר ולתמריץ!

אני סוגר את המעגל ומסיים הרצאה זו באמירה: התחייבו בלב שלם לאמת שלכם, לנתינת המיטב שלכם, לויתור על הכוונה השלילית ועל ההימנעות מלאת הטינה. כעת כשאתם רואים זאת, גלו רצון לוותר על כך ולאפשר לאלוהים בתוככם לעזור ליצור את העמדות החיוביות המנוגדות. הברכות הן באמת אינסופיות. בכל פעם שאתם מוצאים עקבות נוספים של התכוונות שלילית שנותרה עדיין, ערכו את ההתחייבות החיובית המתאימה. עוררו בדרך זו אנרגיה רוחנית חדשה שתביא לכם ברכה הולכת וגדלה.

כעת אפרד מכם, כך שתוכלו לעבוד מעט ביניכם לבין עצמכם. זה נפלא כל כך. זה מקרב ביניכם; זה יוצר אנרגיה טהורה וחזקה. אתם יכולים בקלות להרגיש שכך הם הדברים. אתם עוזרים זה לזה; אתם חושפים את עצמכם ומקבלים זה את זה. וכך, באמצעות ביטוי פתוח של השנאה שלכם, אתם הופכים לאוהבים באמת. מכך, ברכות הולכות וגדלות מוכרחות לנבוע ואכן ינבעו. כשאתם מוטרדים, בקשו את האמת והכל יהיה כשורה. תבורכו, יקירי. אהבת היקום עוטפת אתכם.